

Graiul Ortodoxiei

ADEVĂRUL-ÎN SUFLETUL TĂU

№26-2012

MAI

tipărit de parohul Serghei Popescu

Micul ziar informatv parohial de Imola de spiritualitate și atitudine ortodoxă „**Graiul Ortodoxiei**” este un sfetnic bun al trezirii duhovnicești și al desăvârșirii, ajută la regăsirea obârșiiilor și la statornicirea valorilor creștine strămoșești, îndeamnă, prin rândurile de aur ale sfinților mari dascăli și în vățători ai Bisericii, la întărirea credinței și urmarea neabătută a căii mântuirii.

purtate de oameni; calitatea noastra de creștini însa trebuie s-o cunoastem dupa sufletul nostru. Creștinul trebuie sa se arate creștin nu numai dupa darul pe care-l aduce la altar, ci si dupa viața noua pe care o duce; trebuie sa fie lumina lumii (Matei 5,14) si sarea pământului (Matei 5,13). **Dar când nici pe tine nu te luminezi, nici nu-ti micsorezi putreziciunea, de unde sa stiu ca esti creștin? Ca te-ai botezat? Dar tocmai botezul îți marestea mai mult pedeapsa.** Ca maretia cinstei aduce un adaos de pedeapsa peste cei care nu voiesc sa traiasca la înaltimea cinstei. Se cuvine ca un creștin sa straluceasca nu numai prin cele ce a luat de la Dumnezeu, ci si prin cele ce aduce el lui Dumnezeu. **Totul sa-l arate creștin: mersul, privirea, îmbracamintea, glasul.** Va spun acestea, nu pentru a ne lauda ca sîntem creștini, ci pentru a ne pune viața în rînduiala spre folosul celor ce ne vad. Asa însa, oricum as cauta sa te cunosc, vad ca faci cu totul alte fapte decît fapte de creștin. Daca as vrea sa te cunosc dupa locul în care îți petreci timpul, te vad petrecîndu-ti toata ziua la hipodrom, la teatru, în faradelegi, la întrunirile cele pierzatoare de suflet din oras, în întovarasiri cu oameni stricati. Daca as vrea sa te cunosc dupa expresia fetei, te vad mereu pufnind în rîs si molîu ca o femeie stricata, care rîde în gura mare.

Daca as vrea sa te cunosc dupa haine, te vad ca nu esti îmbracat cu mai multa cuviinta decît comediantii. Daca as vrea sa te cunosc dupa cei ce te însoțesc, te vad înconjurat de paraziti si de lichele. Daca as vrea sa te cunosc dupa vorbe, nu te aud rostind vreo vorba sanatoasa si la locul ei, care sa ajute la îmbunatatirea vietii noastre. Daca as vrea sa te cunosc dupa mîncarurile de la masa, apoi masa ta te acuza si mai mult.

***
Spune-mi dar dupa care fapte sa te cunosc ca esti creștin, cînd totul te arata necreștin? Dar pentru ce spun: creștin? Nu pot sti bine nici daca esti om. **Cînd te vad ca arunci cu picioarele ca un magar, ca sari ca un taur, ca nechezi dupa femei ca un armasar, ca esti lacom la mîncare ca un urs, ca-ti îngrasi trupul ca un catîr, ca esti ranchiunos ca o camila, ca rapesti ca un lup, ca te minii ca un sarpe, ca ranesti ca o scorpie, ca esti siret ca o vulpe, ca tii în tine veninul rautatii ca o aspidă si vipera, ca lupți împotriva fratilor tai ca demonul cel rau, cum voi putea sa te numar cu oamenii cînd nu vad în tine caracteristicile firii omenesti? Cautînd sa fac deosebirea între un necredincios si un credincios, mi-e teama ca nu voi gasi nici deosebirea dintre un om si o fiara.** Cum sa te numesc? Fiara? Dar fiarele au numai unul din cusururile amintitel! Tu însa ai adunat în tine toate cusururile si mergi chiar mai departe decît fiarele salbatice. Sa te numesc drac? Dar dracul nu slujeste tiraniei stomacului, nici nu îndragește banii. Spune-mi, te rog, pot sa te mai numesc om cînd ai mai multe cusururi decît fiarele si dracii? Daca om nu pot sa te numesc, cum pot sa te mai numesc creștin? Si marea grozavie este ca sîntem atît de plini de pacate, ca nu ne vedem slutenia sufletului nostru si nici nu ne dam seama de urîtenia lui. Cînd te duci la frizerie ca sa-ti tunzi parul,iei oglinda si te uiti cu atentie la pieptanatura parului, întrebi pe cei de fata si chiar pe frizer daca ti-e aranjat bine parul de pe frunte; chiar cînd esti batrîn nu te rusinezi sa-ti piepteni si sa-ti

Sfântul Nicolae: Dragostea de popor – pâna la sacrificiu, și Dragostea de Iisus – dragostea de Adevar

”Îndreptător credinței și chip blîndeților, învățător înfrînării te-ai arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiasca sufletele noastre.”

Sfântul ierarh Nicolae e unul din cei mai populari sfinți ai creștinismului. Nu e nici sfântul Ioan Gura de Aur, a carui sfânta Liturghie se savărsese mereu. De ce? Ne-ar putea explica cele doua calitati ale marelui ierarh: **Dragostea de popor – pâna la sacrificiu, si Dragostea de Iisus – dragostea de Adevar.**

Deci „mila si adevarul” pe care le-a trait ca ierarh, l-au facut mare înaintea lui Dumnezeu, iar Dumnezeu l-a facut mare înaintea oamenilor. Constantin cel Mare l-a gasit pe sfântul Nicolae în temnita. Prin edictul Împaratului de recunoastere a creștinismului ca religie de stat, de la anul 313, sfântul Nicolae, dimpreuna cu toti creștinii de prin temnitele Imperiului roman, sunt pusi în libertate. La anul 325, cînd Împaratul Constantin a convocat primul sobor ecumenic, a toata creștinatatea, printre cei 318 sfinți Parinti ai lumii si ierahii era si sfântul Nicolae.

Soborul s-a convocat pentru a stavili marea erezie a arianismului, care tagaduia divinitatea lui Iisus. Atunci s-a cunoscut rîvna sfântului Nicolae pentru Adevar, care a si trecut masura. Caci sfântul Nicolae l-a palmuit pe ereticul Arie în plin sobor pentru hulirea lui: ca Iisus n-ar fi Dumnezeu, ci numai o faptura a lui Dumnezeu. Hulirea vrednica era de bataie, caci Arie sapa la temelia creștinismului: ataca dumnezeirea Întemeietorului sau. Ori creștinismul sta sau cade cu dumnezeirea sau nedumnezeirea Întemeietorului sau. Deci sfinții Parinti, amarîndu-se pentru palma pe care a dat-o sfântul Nicolae lui Arie, i-au luat omoforul arhieriei.

S-a aratat însa Maica Domnului unuia dintre îmbunatatitii Parinti si le-a poruncit sa-i dea omoforul înapoi, ca placuta a fost Domnului rîvna sfântului Nicolae.

De atunci pe icoana sfântului Nicolae e zugravita Maica Domnului si Domnul Hristos, dîndu-i omoforul arhieriei înapoi. **Iata rîvna pentru Adevar, cum n-au mai avut-o Parintii Bisericii. Dar tot rîvna pentru adevar se pot socoti si interventile energice, pâna la rafuiala si pâna la împaratul, cînd, în doua rînduri erau sa fie osânditi la moarte niste nevinovati.** Sfântul Nicolae i-a scapat de moarte. Iata rîvna pentru dreptatea omului. Asa ceva nu poate face decît omul

aranjezi parul ca unul tînar; dar nu ne sinchisim deloc ca sufletul nostru nu-i numai pocit, ci si salbatacit, ajungînd ca Scila (monstru marin cu zece capete si douasprezece picioare) sau Himera (monstru cu trei capete: de leu, de capra si de sarpe) din miturile păgîne. Si avem totusi si pentru suflet o oglinda duhovniceasca, cu mult mai buna si mai de folos decît cealalta. Oglinda aceasta nu ne arata numai slutenia sufletului, ci, daca voim, ne arata si cum sa ne schimbam slutenia într-o frumusetea fara seaman.

- Care-i oglinda aceea?

- **Viata barbatilor virtuoosi, istoria vietii lor fericite, citirea Sfințelor Scripturi, legile date de Dumnezeu.**

Daca ai vrea sa te uiti numai o data la chipurile sfinților aceluia, vei vedea si urîtenia sufletului tau; si odata ce ti-ai vazut-o nu mai ai nevoie de altceva ca sa scapi de urîtenia lui. La asta ne si foloseste oglinda: ne ajuta sa ne schimbam cu usurinta înfatisarea. Nimeni deci sa nu mai aiba chip de fiara. Daca robul nu intra în casa tatalui, cum vei putea tu sa intri în pridvoarele acelea, cînd esti si fiara? Dar pentru ce spun fiara? Un om ca acesta este mai cumplit ca o fiara. Ca fiarele, desi salbatice prin firea lor, ajung de multe ori blînde daca sînt dresate de oameni. Dar tu, care schimbi salbaticia fireasca a fiarelor si le faci blînde împotriva firii lor, ce cuvînt de aparare mai poti avea cînd însuti schimbi blîndetea ta fireasca într-o salbaticie potrivnica firii tale? Îmblînzesti fiara, care-i salbatică prin firea ei, si tu, împotriva firii tale, te salbatesti, desi esti blînd prin fire. Domesticesti pe leu, ti-l faci ascultator, dar faci ca mînia sa-ti fie mai salbatică decît leul! Pentru îmblînzirea leului îți stau în fata doua piedici: lipsa de ratiune a fiarei si salbaticia lui mai cumplită decît a tuturor fiarelor; si totusi birui firea leului, datorita prisosului de înțelepciune dat tie de Dumnezeu.

Pentru ce, omule, tu, care birui firea animalelor salbatice, pentru ce-ti tradezi odata cu firea si frumusetea vointei? Daca ti-as porunci sa îmblînzesti pe un alt om, n-ai socoti porunca peste puterile tale, desi ai putea sa-mi spui ca nu esti stapîn pe vointa altuia, nici nu-ti sta în putere totul; acum însa e vorba de fiara din tine, peste care esti deplin stapîn.

(*Sfântul Ioan Gură de Aur, OMILIA IV la Matei*)

hotarât sa le ia locul. Dar acestia sunt sfinții: „pastorii cei buni, care-si pun sufletul pentru oi”.

Dar sfântul Nicolae nu s-a ocupat numai de grijile duhovnicești ale turmei sale. El n-a vazut omul împartit, ca sa se multumeasca a se gîti numai de o parte a omului. El a luat omul ca întreg, si pentru întreg omul s-a expus riscurilor si grijilor. Asa odata, fiind mare seceta, a alergat si a aprovizionat cetatea sa cu grâu, scapând oamenii de foamete.

De trei ori a scapat de mizerie si pacat pe un tata vaduv cu trei fete, aruncându-le bani pe ascuns, si asa le-a casatorit iubitorul de oameni, cu cinste. Si i s-ar mai putea pomeni din fapte, dar ne oprim aici.

***

Poate ca si aci sta o taina a sfinteniei lui: în capacitatea lui de a aduna suferinta. Suferinta pe care o aduna de la toti, îi facea iubirea mai stralucitoare, si acestea laolalta ard ca o faclie viata sfântului, care apoi, mai multa suferinta atrage, sporind focul iubirii sale de oameni. Suferinta si iubirea se cresc în progresie una pe alta, în sfinți. Asa se face ca inima lui era o mare în care se revarsau toate lacrimile si durerile pământului si gaseau alinare. Cred ca aceasta e o taina a „luminatorilor lumii”.

De altfel toate minunile pe care le-a facut Dumnezeu oamenilor, dupa mutarea sfântului, nu au alta explicatie, decît ca sunt un raspuns pe care ti-l da Dumnezeu, pentru iubirea lor de marele ierarh. Caci Dumnezeu e facatorul de minuni în sfinți Sai, indiferent daca sunt în lumea aceasta sau s-au mutat în cealalta.

Dar marea minune – si din ce în ce mai rara între oameni, e tocmai aceasta lumina a inimii, careia Dumnezeu nu-i pune hotar mormântul. De aceea Dumnezeu o lauda cu fapte mai presus de fire, cinstind cu ele pomenirea iubitorilor Sai: iubitorii de oameni, sfinții.

Dumnezeu o lauda cu faptele mai presus de fire.

Sa o laudam si noi... macar cu vorba!

de *Jeromonah Arsenie BOCA*

Catolicii nu mai fac compromisuri: îl dau în judecată pe Obama

În cursul zilei de luni, 43 de organizații catolice, printre care dioceze, spitale, agenții religioase și cea mai prestigioasă Universitate Catolică din SUA (Universitatea Notre Dame) au dat în judecată administrația Obama din cauza faptului că mandatul privitor la asigurările de sănătate încălcă libertatea religioasă. Decizia este surprinzătoare, întrucât părea că Obama și liderii catolici reușiseră să ajungă la un compromis în luna martie a acestui an. Se pare că organizațiile s-au răzgândit, din cauza a două motive.

În primul rând, discuțiile nu au avansat satisfăcător, astfel încât, în ultimele două luni, administrația Obama nu a făcut nicio schimbare care să îi avantajeze pe creștinii care s-au opus legii. În al doilea rând, nemulțumirile se accentuează și pe măsură ce perioada de 90 de zile, în care liderii religioși pot discuta modificările din asigurările de sănătate, se apropie de sfârșit.

Deși catolicii nu neagă sinceritatea promisiunii pe care le-a făcut-o președintele Obama, aceștia au decis să caute dreptatea în instanță, întrucât măsura ar încălca libertatea religioasă a femeilor care lucrează în instituțiile religioase. De asemenea, John Jenkins, președintele Universității Notre Dame, a avertizat că aprobarea mandatului în forma de acum, fără a se ține cont de modificările cerute de biserică, ar însemna excluderea bisericii din spațiul public.

Reclamanții declară că nu doresc să-și impună credințele religioase asupra altora și că, în fapt, procesul pe care l-au intentat nu are rolul de a le împiedica pe femei să aibă acces la contracepție. În schimb, doresc ca guvernul să nu-și impună politicile în cazul instituțiilor religioase, întrucât aceasta ar însemna încălcarea libertății religioase. Erin Shields, purtător de cuvânt al Health and Human Services, a declarat, luni, că instituția nu are nimic de spus cu privire la procesul intentat împotriva ei.

Compromisul din februarie

Pe 1 august 2011, administrația Obama anunța că intenționează să schimbe reglementările privitoare la asigurările de sănătate. Astfel, companiile americane de asigurări de sănătate urmau să acopere costurile pentru o vizită anuală la doctor, testul de diabet, testul de virusuri cu transmitere sexuală, inclusiv HIV, test și consiliere cu privire la violența domestică, consiliere cu privire la bolile cu transmitere sexuală, sprijin material pentru mamele care alăptează. Problema cea mai dezbătută este aceea a metodelor contraceptive, care urmau să fie incluse în lista serviciilor preventive de sănătate gratuite și asigurate de stat. Problema a devenit controversată și a fost foarte criticată în sfera publică de lideri religioși ai mai multor denominațiuni, care susțin că multe dintre metodele a-la-zis contraceptive sunt în realitate abortive, ele distrugând o viață care a fost deja concepută.

Pentru a calma spiritele, președintele Barack Obama a propus un compromis, în luna februarie a acestui an. Administrația Obama a anunțat că este dispusă să compenseze costurile pe care le vor avea companiile de asigurări cu angajatele din instituțiile afiliate bisericilor, cum sunt spitalele și universitățile, astfel încât măsura urma să scutească instituțiile religioase de contribuția financiară pentru o măsură pe care acestea o consideră imorală.

Lupta pare că se dă însă doar la nivel religios și politic, fiindcă majoritatea americanilor nu consideră că decizia președintelui este un afront adus libertății religioase. Într-un sondaj de opinie realizat în luna martie de ABC News și Washington Post, circa 56% dintre americani au declarat că libertatea religioasă nu este amenințată în SUA.

RUGACIUNE - catre Sfântul Nicolae

„*O, preabunule parinte Nicolae, pastorul si invatatorul celor ce alearga cu credinta catre a ta folosire si cu fierbinte rugaciune te cheama pe tine, sarguieste degrab a le ajuta; izbaveste turma lui Hristos de lupii cei ce o rapesc pe ea, si toate partile crestinesti le ocroteste si le*

pazeste prin sfintele tale rugaciuni de galcevine lumesti, de cutremur, de venirea altor neamuri, de robie si de razboiul cel dintre noim, de foamete, de potop, de sabie, de boala si de moarte grabnica; si precum ai miluit pe cei trei barbati care sedeau in temnita si i-ai izbavit pe

ei de mania imparatului si de taierea sabiei, asa ne miluieste si pe noi cei ce cu mintea, cu cuvintul si cu lucrul suntem intru intunericul pacatelor si ne izbaveste de mania lui Dumnezeu si de chinul cel vesnic ca, prin solirea ta, cu ajutorul, cu mila si cu harul lui

Hristos, Dumnezeu sa ne dea viața lina si fara de pacat, ca sa vietuim in veacul acesta, si de partea starii de-a stanga sa ne izbaveasca, si in partea de-a dreapta, impreuna cu toti sfinții, sa ne invredniceasca. Amin.

Hristos S-a Inaltat!

lumea creștina, alături de sarbatoarea Învierii și cea a Pogorării Sfântului Duh, fiind totodată considerată de origine apostolică. În sec. VI, Sf. Roman Melodul compune Condacul și Icosul sârbătorii, iar imnografia din secolele următoare (Sf. Ioan Damaschin și Sf. Iosif Imnograful) compun canoanele din slujba înaltării. O deosebită solemnitate a capatat aceasta sarbatoare mai ales de cand Sfanta împarateasa Elena, mama împaratului Constantin cel Mare a ridicat pe muntele Eleonului sau al Maslinilor (de unde Mantuitorul S-a înaltat la cer), o vestita biserica (Eleona), în care înaltarea se praznuia cu mare fast și pompa, începând de la miezul nopții, mai ales prin multimea luminilor aprinse; azi biserica e în ruina, dar în ziua înaltării se aduna încă acolo o multime de creștini, iar clerul diferitelor confesiuni savarsește Sfanta Liturghie pe altare portative. În unele parti, în aceeași zi, creștinii se

saluta cu formula "Hristos S-a înaltat". Slujba zilei se caracterizează prin aceea că are legătura și cu învierea și cu Pogorarea Sfântului Duh. Astfel, după Evanghelia de la Utrenie se cântă Învierea lui Hristos văzând, iar Catavasiile sunt irmoasele Canonului de la Pogorarea Sfântului Duh, deoarece sârbatoarea Înaltării nu are Catavassii proprii.

Înaltarea lui Hristos într-o slava și sederea Sa de-a dreapta Tatălui este chipul deplinei îndumnezeiri a umanității Lui. Prin toate actele Sale, intrupare, moarte, înviere El a îndumnezeit treptat firea omenească pe care a asumat-o, dar prin Înaltare a transfigurat-o pe deplin. Datorită transfigurării supreme a trupului Sau, Hristos poate deveni interior celor care cred în El. Înaltarea Domnului nu înseamnă retragerea Sa din creație, pentru că El continuă să fie prezent și lucrător prin Sfântul Duh.

SUPERSTIȚII-tradiții și obiceiuri la Înaltarea Domnului - Ispas

- se poartă foi de nuc la brau, pentru că și Hristos și-a pus când s-a înaltat;
- se crede că cine moare de Ispas ajunge în cer;
- la Ispas se bat cu leustean vitele, ca să se îngrase;
- se taie par din varful cozilor de la vite și se îngroapă într-un furnicar "Sa dea Dumnezeu sa fie atâția miei și vitei câte furnici sunt în acest furnicar! "
- în ziua de Ispas sa nu se dea foc și sare din casa; foc, pentru că tot anul vei avea hait, vor avea oamenii inima rea în casa ca focul; și sare nu se da, pentru că vacile nu vor avea smântână;
- ce se seamana după Ispas nu rodeste;
- în ziua de Înaltarea Domnului, femeile care au în familie morți împart azime calde, ceapa verde și rachiu pentru sufletele morților, crezându-se că în acea zi se înalta sufletele lor la cer și sa aiba merinde de drum;
- femeile împart laptele dulce fiert cu pasat și la cine dau trebuie sa dea și un buchet de mături de pe câmp;
- în aceasta zi este și Pastele Cailor: numai în aceasta zi se satura și caii o dată pe an, și doar un ceas pentru că așa au fost blestemați de către Maica Domnului.

Nașii de botez și rolul lor în viața finului

este rugăciunea pentru finul său de botez. Rugăciunea zilnică a fiecăruia ar trebui neapărat să includă pomenirea și numelor celor pentru care acum suntem nu mai puțin importanți decât părinții, de fapt și suntem tot părinți – părinți spirituali. Deasemenea și trecerea numelor finilor în pomelnice la Sfânta Liturghie, ca neapărat să se roage și biserica pentru ei. Desigur că cu cât este mai intensă viața bisericească a nașului, cu atât și mai mult se va strădui să facă și pentru mântuirea sufletului finului. Și nu contează dacă nu au legătură permanentă între ei, din diverse motive. Acea legătură, care s-a format între ei se va păstra și menține și la depărtare, datorită acestor sfinte legături formate la Botez.

O altă responsabilitate pe care o are nașul alături de părinți, este

împărtașania cât mai deasă a micuțului. Este mult mai simplu dacă părinții, sunt și ei persoane, pentru care viața Bisericii nu este străină. Dar ce e de făcut atunci când părinții, nu prea îi trec pragul? Cât de greu nu ar fi și imposibil nu ar părea să schimbăm starea lucrurilor, să încercăm să discutăm cu părinții din nou și din nou, doar oricum această nedorință de a împărtași copilul trebuie să aibă și un motiv, poate lipsa timpului sau ce e mai greu de depășit – lipsa credinței. Și nu cred că e cazul să abandonăm, dacă e chiar problema în lipsa credinței. Doar totuși odată ei au primit decizia de a boteza micuțul și probabil de o mică credință, dar au dat totuși dovadă. Iar pentru acei care au părinți care nu sunt oaspeți rari în casa Domnului, desigur că nașului îi este mult mai simplu, dar nicidecum nu ar trebui să lase toată

responsabilitatea doar pe seama părinților.

Coilașul crește și cu timpul misiunea nașului devine și mai importantă. Mai ales în cazul, când educația sa creștină nu este cea mai importantă pentru părinții lui. Doar nu mai e suficient ca copilul doar uneori să audă pomenirea numelui Domnului, să știe despre existența sârbătorilor Paștelui și Crăciunului. Și poate rareori să mai participe la Sfânta Liturghie cu prilejul împărtașaniei. Una din posibilități de contribuire la educația sa creștină, ar fi să-i cadonăm nu doar jucării și hăinuțe, dar să facem o altă frumoasă obișnuință – de a-i cadona o mică cărțuție, care acum sunt foarte frumos ilustrate și scrise într-un limbaj pe înțelesul copilului. Și mai binevenit ar fi să o facem cu prilejul unei sfinte sârbători, spre exemplu pentru ai arăta copilului bucuria de la Sârbătoarea Nașterii Domnului să-i oferim în dar o carte care ar relatea și despre această sârbătoare, iar să zicem în ziua pomenirii sfântului numele căruia îl poartă – o iconiță, reprezentând acest sfânt. **Și nu mai puțin important ar fi să vorbim cu copilașul despre Dumnezeu –simplu și pe înțelesul lui. Să-i relatăm că Dumezeu este oriunde , că mereu îl veghează și susține. Dar să nu uităm că orice relatare să înceapă cu propria credință în cele expuse ca adevăr.** Să începem și să facem această încercare de a-i deschide copilului lumea credinței și apoi cu ajutorul Domnului nu va dori să o părăsească nicicând.

Desigur că este mult mai ușor să relatezi cum ar trebuie să procedezi, decât să fie posibil mereu și să o și faci în orice situație.

Sectele din Rusia se ascund după masca centrelor pentru femei însărcinate

Femeile însărcinate din Rusia devin tot mai des victime ale sectarilor. După cum afirmă unul dintre cunoscuții sectologi din Rusia, Alexandru Dvorkin, sectele funcționează sub masca centrelor de pregătire către "nașterea naturală", și cursuri de educare prenatală, totodată începând o "adevărată vânătoare după femeile însărcinate". Din cauza sarcinii, care este și un stres pentru organism, multe femei devin mult mai influențabile, de acesta folosindu-se numeroase secte, a declarat, vineri, siteul ziarului "Izvestia".

"Cursurile prevăd un program care implică și formarea unei atitudini negative față de maternități, iar personalul spitalelor prezentându-se drept unul sadic. Totodată în contrast fiind prezentate minunatele moașe, care asistă nașterile la domiciliu, în conformitate cu tradițiile vechi ale strămoșilor", - a spus expertul. Potrivit lui, aproape toate aceste centre funcționează pe baza ideologiei "New Age", cu un grad mai mare sau mai mic de implicare în tehnicile oculte. Alt cecetător al fenomenului în cauză a declarat că , "ca aceste centre ale neo-păgânismului, se ascund după propăvăduirea valorilor creștine ale familiei, astfel fiind foarte greu de identificat și tehnicile oculte, mascate sub cursurile de training psihologic. Femeile participante la aceste cursuri, suferă grave schimbări ale mentalității și personalității, totodată formându-li-se și o dependență, asemănătoare celei, care apare de la consumul de droguri.

sursă - www.sedmitza.ru

Există cazuri când nu se mai păstrează legăturile între cei maturi și intervenția nașului nu mai e posibilă. Sau poate distanța care vă desparte e prea mare. Dar pentru cel care mântuirea sufletului acestul copilaș nu sunt doar cuvinte, mereu există o posibilitate de a contribui. Există posibilitatea de a ne ruga pentru el. Și nu este prea puțin, după cum cred mulți dintre noi. Doar prea slabă a devenit credința noastră în puterea rugăciunii. Atunci când avem credința în puterea rugăciunii, atunci putem fi și liniștiți că s-a făcut totul posibil în cazul dat. Și va aduce neapărat roade această rugăciune. **Și de fapt rugăciunea pentru aproapele e o manifestare a dragostei. Iar acest sentiment e cel mai important să-l simți finul din partea noastră. Doar numai prin propria dragoste îl putem învăța și pe el acest sentiment.** Cel ce nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este iubire. Iar misiunea noastră a tuturor celor cărora le-a încredințat Biserica acesată datorie e să contribuim ca neapărat să se întâmple această întâlnire – întâlnirea cu Dumnezeu. **Nașului care nu are grijă de fin și care nu se ocupă de creșterea duhovnicească a acestuia: care nu-i vorbește de credința ortodoxă, nu-l învață rugăciuni, nu-i vorbește despre Dumnezeu, despre mântuire, despre biserici și Sfintele Taine, i se va lua demnitatea de „părinte duhovnicesc” și va fi judecat ca un părinte ce nu și-a făcut datoria față de copiii săi. Degeaba a botezat că nu va avea plată ci osândă.**

Pentru o faptă bună nu este necesar un motiv sau un timp anume

V-ați întrebat vreodată **cât ați putea dăruia aproapelui din timpul propriu, din suflet sau din puțnii banuți pe care îi aveți?** Ați meditat vreodată câți oameni ați putea face macar puțin mai fericiți dacă le-ați putea aduce zâmbetul pe față, dar poate și o lacrimă de bucurie printr-un cuvânt, un mesaj spus atunci, când sufletul lor se simțea singur în suferință și durere, și numai Dumnezeu și îngerii îl vegheau?

Ați încercat să priviți prin casă și să vede-ți câte lucruri aveți și câte vă sunt cu adevărat de folosință și dorite încă ?

V-a trecut prin minte gândul că, cu ce vă prisosește, ați putea face un om sau poate chiar mai mulți să simtă că s-a întâmplat și-n viața lor o "minune" și a adus și pentru ei "pantofi de măsura necesară" sau orice, ce pentru noi e un lucru de nimic, iar pentru cineva sunt lacrimile lor de bucurie și recunoștință?

Ați încercat să simțiți vreodată ce ascunde un om dincolo de cuvintele, de privirea lui?

Ați încercat să vedeți dacă puteți simți toate astea?

Ați încercat să meditați că există oameni ce uită de trecerea timpului, doar pentru a putea bucura alți oameni bolnavi, cu diverse probleme, și că ați putea oricând să fiți printre acei oameni?**Ar fi minunat dacă cât mai mulți dintre noi ar răspunde afirmativ.** Căci de multe ori spunem că de fapt nu avem cu ce să ne ajutăm aroapele, nu prea avem nici din celea și nici din

alte. Dar oare nu avem pentru cel de lângă noi o vorbă bună sau o hainuță. Iar uneori chiar și un bănuț poate ajuta într-un fel sau altul. Și nu e necesar să așteptăm un anumit motiv pentru a o face, potrivit este fiecare zi, care poate aduce un pic de sârbătoare și un mic zâmbet cu o lacrimă de bucurie, pe fața aproapelui nostru.

Și cel mai important pentru toți și ușor de împlinit este vorba bună. Știți vorba aceea: „Vorba dulce mult aduce". E extraordinar când găsim și putem oferi o vorbă bună, un balsam pentru un suflet, în anumite clipe grele ale vieții. **Să nu fim indiferenți de durerea aproapelui, căci nu poate exista pentru noi, acel "nu ne pasă" de care este plină lumea de azi. Pentru un creștin nu poate exista indiferență față de durerea aproapelui. Durerea celui de alături ar trebui să fie și a noastră.**

S-a întâmplat odată să fiu tristă și îndurerată. Pierdusem o persoană dragă din viața mea și îmi era greu să accept și modul cum plecase și chiar faptul că s-a stins din viață. În una din zile venisem la mormântul său și încercam în sfârșit să-mi fac ordine în gânduri. Nu știu exact, probabil îmi curgeau lacrimi șiroaie pe față, căci brusc am simțit că cineva s-a apropiat și mă privește. Era o tânără femeie, cu un val negru pe cap. Toată înfățișarea ei vorbea despre o proprie durere și pierdere. Dar nu a zis nimic despre ea. M-a întrebat cum mă simt eu, cine este

